

1971 har skabt problemer, som vedrører hele det internationale samfund. Jeg vil derfor gerne give udtryk for min anerkendelse af generalsekretærens forskellige initiativer til at lette den politiske spænding og mildne de omfattende menneskelige lidelser, som de østpakistanske flygtninge i Indien og den østpakistanske befolkning er udsat for. Til trods for visse utvivlsomme resultater af generalsekretærens anstrengelser er situationen stadig yderst alvorlig.

Jeg tror, at generalsekretæren pegede på sagens kerne, da han i indledningen til sin årsberetning anførte, at De forenede Nationer på sin side må se situationens politiske og menneskelige realiteter i øjnene, og at det grundliggende problem kun kan løses politisk på grundlag af forsoning og respekt for de humanitære principper. Det er i denne ånd, at den danske regering, som andre har gjort det, appellerer til Pakistans regering om at vise mådehold og tilbageholdenhed for at bringe voldshandlingerne i Østpakistan til ophør. Kun en politisk løsning, hvilende på respekt for menneskerettighederne og på folkets frit udtrykte vilje kan løse Østpakistans problemer.

For så vidt angår situationen i Mellem-østen beklager vi, at der i lang tid ikke har kunnet registreres synlige fremskridt i bestræbelserne på at nå til en fredelig løsning. Ingen anstrengelser må spares for at bringe de politiske bestræbelser ud af det nuværende dødvande for at tilvejebringe en retfærdig og varig fred i overensstemmelse med sikkerhedsrådets resolution af november 1967 og på grundlag af denne resolutions bestemmelser og principper.

Jeg tror, at det uden videre må indrømmes, at disse forskellige problemer tjener til at vise den afgørende betydning af fortsatte og målbevidste bestræbelser på nedrustningsområdet - bestræbelser, som vi alle må deltage i, dog naturligvis ud fra den almindelige erkendelse, at jo større en magt er, jo større er dens ansvar. Lad mig i denne forbindelse udtrykke den danske regerings dybe tilfredshed med, at Folkerepublikken Kina nu har indtaget sin retmæssige plads i De forenede Nationer. Vi har allerede budt Folkerepublikkens repræsentanter velkommen blandt os. Deres nærværelse vil give vor organisation større relevans ved behandlingen af de mangfoldige problemer, vi

er stillet overfor, og i særdeleshed på nedrustningsområdet er samtlige atommagters deltagelse i de internationale forhandlinger naturligvis af afgørende betydning.

Med hensyn til de særlige nedrustningsproblemer er første punkt på dagsordenen spørgsmålet om almindelig og fuldstændig nedrustning. Dette er det endelige mål, som vi aldrig må tabe af syne. Samtidig må vi imidlertid akceptere, at der ingen udsigt er til at nå dette mål i en overskuelig fremtid. Derfor må der udfoldes energiske bestræbelser med henblik på yderligere begrænsede ordninger undervejs mod det egentlige mål: almindelig og fuldstændig nedrustning.

Mange sådanne bestræbelser er da også blevet udfoldet, men det bør ikke skjules, at de indtil nu opnåede resultater har været begrænsede og kun langsomt er blevet nået. Vi håber at se en ændring til det bedre i denne udvikling. Vi håber, at der hurtigt vil vise sig resultater i de næste par år. Den nuværende internationale situation tyder på, at der er et realistisk grundlag for en mere frugtbar udvikling på nedrustningsområdet end hidtil.

De politiske og militære farer, som rustningskapløbet frembyder, og det enorme spild af ressourcer, det medfører er de væsentligste faktorer, som bestyrker kravet om, at alle lande og navnlig de, som på grund af deres størrelse, ressourcer og militære muligheder er de mest indflydelsesrige, bør gøre en virkelig indsats for at fremme udviklingen på nedrustningsområdet. Generalsekretærens tankevækkende beretning om de økonomiske og sociale følger af rustningskapløbet og dets yderst skadelige virkninger på freden og sikkerheden i verden er et vigtigt dokument i denne henseende.

Dette fører mig ind på drøftelserne mellem USA og Sovjetunionen om en begrænsning af de strategiske våben. Af indlysende årsager har de to magter ikke været særlig meddelelsomme med hensyn til det egentlige forløb af deres forhandlinger. I betragtning af den våbentechnologi og de muligheder, som nu står til rådighed for de to magter og opmuntret af de få offentlige meddelelser, de er fremkommet med, må det dog være berettiget at håbe og forvente, at de snart vil kunne fremlægge for verden en eller anden aftale, som vil tjene som et første skridt